

VESTI IZ SLOVENIJE

POROKA. — Dne 20. febr. sta se poročila v Trstu gđc. Mihaela Bitezničnik in g. prof. Habjan iz Trsta. Nevesta je hčerka g. dr. Josipa Bitezničnika. Naše iskrene čestitke!

NOVI KOMINFORMOVCI. — Zaprti so v Ljubljani znano komunistično kulturno delavko Mileno Mohoričevno, ker se je naglasi h kominformu. Iz istega razloga sta v ječi Lado Kozak in Ludovik Merzel.

IZANSKA JEČA. — Palme-tov grad na Igu pri Ljubljani je spdal ječa za kominformovce. Doslej so bili tam taki reaktivirani, ki so bili obsojeni na prisilno delo. Te so prestavili v Kočevje, na Igu pa naselili kominformovce, ki so sedaj bolj nevarni kot reakcije.

KOMINFORMOVCI so vedno bolj živahni. Ne počenja-jo še nikakih zunanjih akcij, le notranje se organizirajo. A prav to daje misliti titovcem in jih skrbi. Nihče več nikomur zaupati ne more, ker komunisti drug za drugega ne vedo kakšen je kdo. Partijski so zelo zbirani. Žive v atmosferi popolnega medsebojnega nezau-panja. To se pozna v držav-nem aparatu. Vedno bolj pro-pada.

KONTROLA. To je sedaj splošna nadloga. Vse je pod kontrolo. V gospodarskih pod-jetjih je vedno več kontrole, ker vedno bolj kradejo in vedno bolj sabotirajo. Ker so začeli krasti tudi kontrolorji, a kon-trolorji so bili sami imenitni komunisti, so jim postavili nad-kontrolorje, ki naj ugotove ali kradejo kontrolorji zase ali morda za kako skupino komin-forme. Dokler ni kominform-ske primise lahko kradejo, saj imajo kontrolo. Blago je seve-da strašno drago, ker mora ce-na nositi tudi kraljo in kontrolo in kontrolirano kraljo. Zato pa partija poziva na boj za znižanje cen. Ljudje se seveda sprašujejo proti komu naj bi bil ta boj in kdo naj kaj znižuje, ko pa država in komunistična partija kupuje in prodaja vse v Jugo-slaviji.

ŽIVAHNOST PA TAKA. — Mora se reči, da se komunisti mnogo prižadevajo, da bi vzdr-žali neko živahnost med svojim članstvom. Letajo po deželi kot nori, pišejo samo o potrebi or-ganiziranih nastopov in po ra-diju skušajo delati vsaj neko dobro razpoloženje. Pa vse nič ali zelo malo zaleže. Titov re-žim se je postal. Več ne funk-cionira. Sestanki komunistič-nih organizacij niso obiskani, čeprav je prisotnost nekake javna dolžnost, ki se je pred kratkim še vsak bal zameriti.

Tri na dan

Če že morajo imeti kontrolo najemnine, naj jo ima vsako mesto zase, ne pa država ali ce-lo zvezna vlada. V vsakem me-stu je drugačen stanovanjski položaj.

Truman in Lausche uvideva-ta, da ni dovolj, če sta člana stranke, ampak bi morala zna-ti stranko tudi voditi.

Vojskovodja, ki ne zna ali ne more voditi svoje armade, je dober kvečjem za osnke pobir-rat.

Sestanki in zborovanja so ali klaverni ali pa se izpremene v burne proteste proti režimu.

KDAJ BO VOJSKA? Komun-isti po sestankih napoveduje-jo, da bo vojska zelo hitro. V Ribnici je bil tak sestanek in sam okrajni odposlanec je po-ročal. Bil je to še kar zanimiv sestanek in tovariš odposlanec se je lotil zunanje politike. De-jal je, da bo kmalu prišlo do vojne, da pa se ni treba nič ba-ti. Amerikanci ne bodo mogli metati atomskih bomb, ker je med njimi že toliko saboterjev, da bo prva bomba padla na a-meriške kapitaliste same. To modrost ponavljajo titovski go-vorniki po vseh sestankih.

ZAPUŠČINSKA RAZPRA-VA. — Meseca marca v letu 1948 je umrl v Ribnici posest-nik Franc Lesar. Njegova dva sinova Jože in Matija in hčerka Ivana so bili domobranci, so se ob prevratu podali v begunstvo, so bili iz Vetrinja vrnjeni nazaj v Jugoslavijo in so jih tam ko-munisti pobili z drugimi vred. Nazadnje so jih videli žive v Teharjih pri Celju. Ker pokoj-ni posestnik ni napravil nika-kega testamenta, je bila zapu-šćinska razprava o dedovanju po zakonu. Vabljeni sta bili sa-mo žena pokojnega Ivana in hčerka Franciška. Sodni urad-nik je hotel, da se najti zakoniti delež odloči tudi sinovoma Jožetu in Matiju in hčeri I-vani. Mati ni hotela pristati, ker je vedela, da bodo ti deleži potem pršli v državno last in se je uprla, češ da so bili ti trije pobiti kot domobranci. Priče so potrdile kar je povedala mati. Sodnik je priče ozmerjal, da so sa-boterji in zapisal v zapuščinsko polo: Matija, Jože in Ivana so bili prejelani leta 1945 v Ju-goslavijo a tistega dne niso pre-živeli.

Penzije veleranom

Poslanec Rankin predložil nov načrt, ki bo sprejet

Washington, D. C. — Posla-nec John Rankin je takoj na-slednji dan potem, ko je bil njegov zakon za pokojnino ve-teranom poslan nazaj v odbor, predložil nov načrt zakona in zahteval, da poslanska zbornica takoj razpravlja o njem. No-vi načrt predvideva, da bi do-bili pokojnino v znesku 72 do-larjev na mesec tisti veterani iz prve svetovne vojne, ki bi do-kazali, da so revni in zato, po-kojnino potrebujejo. Za revne se bodo smatrali tisti ki nima-jo niti 2 tisoč dolarjev letnega dohodka, če so samski in pe-nad 3 tisoč dolarjev tisti, ki so poročeni. V parlamentarnih krogih mislijo, da bo zakon v tej obliki lahko dobil večino in bo hitro sprejet.

Naš tiskovni ataše mora zapustiti Poljsko

Varšava, Poljska. — Poljska vlada je zahtevala, da se mora odpošlati ameriški tiskovni ataše pri ambasadi v Varšavi. Poljski zunanji minister je po-jasnil, da je izgubil ataše prav-ico do gostojubnosti in postal nezajeten za, ker je imenoval poljsko kot sovjetsko satelitsko državo v nekem članku, ki ga je objavil na poljskem in angleškem jeziku.

Amerika in mir sveta

Konferenca levčarjev v New Yorku — Pisatelj Cousins nastopil — Ame-rika protestira proti komu-nističnim agentom

New York. — Levčarska kon-ferenca za svetovni mir v New Yorku, je doslej potekla dosti mirno. Delegati raznih skupin iz za-želene zaveze in drugi so v svojih govorih deloma pri-krito, deloma naravnost nap-a-dili Ameriko, ji očitali imperi-jalizem in hujskanje na voj-no, vendar so še kolikor toliko skrbno izbirali besede. Eden izmed ameriških govornikov, urednik Norman Cousins pa je bil edini, ki je odkritosrečno branil ameriško stališče. Povedal je idejarskim delegatom v obraz, naj se ne čudijo, da A-merika napram njim ni tako prijazna in ljudstvo ne tako go-stoljubno, kot je navadno na-pram vsem gostom. Amerika smatra, da je ta konferenca prikrita zadeva komunističnega gibanja. Komunistično giba-nje tu v Ameriki je majhna, osnovana, n e a m e r i k a n s k a skupina. Amerikanci ljubijo svoj način življenja, svojo de-mokracijo ureditev in se boje, da bi jim komunisti hoteli vsi-liti svojo družbeno ureditev. Zato so neprijazni napram vsem zagovornikom komunisti-čne ideje. Amerikanci so sre-čni v svojem in žele, da jih tu-je pušče pri miru. Amerika že ni mir, pa bi odločila, kaj mi-če bi ga ji kdo ponudil za ceno na-čel, za ceno neodvisnosti ali za ceno demokratičnih svobo-ščin. To morajo delegati razu-meti, pa bodo z ameriškiimi lju-dmi zelo dobro shajali. Ta go-vor je med delegati zbudil ne-jevoljo in mrmrjanje.

Pred hotelom Waldorf-Asto-ria, pa so med zborovanjem bi-le velike ulične demonstracije proti komunizmu. Veterani, zastopniki preganjancev iz ru-kih koncentracijskih taborišč in skupine raznih ameriških or-ganizacij, so se zbrale v dolg sprevod. Ljudje so nosili na-pise proti komunizmu, Stalinu, diktaturam, tiraniji, koncentra-cijskim taboriščem, tajni po-litici in podobno.

Novi vojni minister Sovjetske Unije

Washington, D. C. — Sovjet-ska vlada je objavila, da je maršal Alexander Vasiljevski postajal vojni minister Sovjetske Unije. Dosedanji vojni mi-nister Nikolaj Bulganin je ostal še vedno podpredsednik vlade. Kakšen pomen in namen naj bi imela ta sprememba, poročilo ne pove in nobena okolnost ne da zadovoljive razlage. Ver-jetno bodo dogodki pokazali kasnejše razloge vseh zadnjih sprememb v sovjetski vladi.

Predsednik bo doma prihodnji mesec

Washington, D. C. — Pred-sednik Truman je odpovedal vse svoje nastope v mesecu a-prilu izven Washingtona. Pravi, da so poslali vlado tako pritieni-li, da ne more nikamor. Spre-jemaj bo kongresnike in z njimi razgovarjal o zakonodajnem in vladnem delu. Mednarodna si-tuacija ga tudi veže za pisalno mizo. Predsednik pa bo osebn-o prisostvoval podpisu severno-atlantskega pakta.

Eisenhower zbolel

Leahy odšel v pokoj
Washington, D. C. — Nenado-ma je zbolel general Dwight Eisenhower, dobil je zastrup-ljenje črevesja. Zdravniki so mu odredili popoln mir. Admiraj William D. Leahy odšel s svojega mesta kot šef štaba pri predsedniku Truma-nu. To je bilo edinstveno me-sto, ki ga je general Leahy imel in ga najbrže za njim ne bo imel noben oficir več. Pred-sednik Roosevelt je to mesto napravil z ozirom na vojne raz-mere.

Komunisti so pripravljali prevrat v Ameriki

Priča popisuje razmere v komunistični stranki — Eisler je vodil

New York. — Sodilne, ki vodi proces proti voditeljem ame-riške komunistične stranke, je zaslišalo Louis F. Budenza, biv-šega urednika Daily Worker in sedanjega profesorja na For-t-ham univerzi. Budenz je po-pisal razmere v komunistični stranki, zlasti pa borbo med mi-lejšo skupino, ki jo je vodil Earl Browder, in ostrejšo revo-lucionarno skupino, ki ji je na-čeljeval oboženi Gerhard Eis-ler. Browder je bil izključen iz komunistične stranke, ker je zastopal stališče, da naj komu-nistična stranka nastopa strogo v okviru ameriških zakonov in po-veduje med komunističnim in ameriškim svetom, da se obra-ti mir.

Eisler je zahteval revolucij-onarno delanje, ponovne stav-ke in upore, ostre nastope pro-ti oblastem in je dajal instruk-cije kako naj komunistična stranka pripravlja prevrat v Ameriki. Oboženi Eisler je vsako krivico zanikal.

Britanci naj pomagajo

Aman, Transjordanija. — Vla-da Transjordanije je formalno zaprosila Veliko Britanijo za pomoč v boju z Izraelom. Trdi, da izraelske trupe napadajo trans-jordansko južno ozemlje.

Razne najnovejše svetovne vesti

PRAGA, ČEŠKA. — V Pragi se bo začel proces proti 17 bivšim politikom in državnikom, ki so zbežali iz Česke, ker so na-sprotovali komunizmu. Med obtoženimi so tudi aktivni člani zad-njih Beneševih vlad in njegovi ambasadorji in ministri. Zastop-niki Česke pri Zvezi narodov Papanek je poleg veleizdaje obtožen tudi, da ni izročil svojemu nasledniku denarja in drugih mate-rijalnih sredstev, s katerimi je kot šef delegacije upravljal.

LONDON. — Britanska vlada in vlada Norveške sta sklenili, da bosta gojili posebno zvezo gospodarskega sodelovanja med obe-ma državama. V ta namen se bo ustanovil skupen gospodarski odbor, ki bo imel izmenoma svoje seje v Londonu in v Oslu.

WASHINGTON. — Prihodnje dni, ko pridejo zastopniki sklopi vseh vlad na svetu v USA, se bodo k posebnim sejam sešli zunanji ministri Velike Britanije, Francije in USA, da bi posku-suni napraviti skupen načrt za večje združenje administracije in gospodarstva vseh treh con zapadne Nemčije in da bi določili svo-je ravnanje glede nato, da so zastopniki nemških strank odkloni-li, da bi sprejeli načrt ustave kakršnega predlaga okupacijska oblast v zapadni Nemčiji. Ker sta stališči, zlasti Francije in USA glede uprave in gospodarstva v zapadni Nemčiji zelo različni in si deloma nasprotujeta, bodo zunanji ministri imeli težek posel in njihove odločbe, ki jih morajo kasneje odobriti poedine vlade in parlamenti, zgodovinske važnosti za ves bodoči razvoj.

LONDON. — Posvetovanja namestnikov zunanjih ministrov glede mirovne pogodbe za Avstrijo, so končala brez vsakega uspe-ha. Sovjetski zastopnik Zarubin je izjavil, da bo sam odpotoval na sejo glavne skupščine Zvez narodov v Washington in da bo prepustil to delo svojim namestnikom. Sicer je izjavil, da naj se njegov odhod ne tolmači kot da Rusijo mirovna pogodba z Avstri-jjo ne zanima, vendar je poudaril, da Sovjetska Rusija ni priprav-ljena kaj popuščati od stališča, ki ga je še ponovno povedal. Za-stopniki se niso prav nič približali v vprašanju Jugoslavije in njenih zahtev napram Avstriji, kakor tudi ne glede zahteve po avtonomiji koroških Slovencev.

Borba proti Titu ostrejša

Bebler napoveduje hude napade v prihodnjih mese-cih — Makedonija je tudi v igri

London, Vel. Britanija. — Pred odhodom iz Londona v Bel-grad je izjavil jugoslovanski de-legat Bebler, da Titova vlada pričakuje, da se bo pritisk Mos-kve proti njej v prihodnjih me-secih še poostiril. Dejal je, da bo gotovo pritisk dobil še druge ob-like, ne le samo gospodarsko na-gajanje in nasprotovanje. Vla-da Tita se tega zaveda in je pri-pravljena, da se brani, ker sma-trata, da je njeno stališče pravilno tako z ozirom na jugoslovanske narode, kakor tudi s stališča

marksističnega nauka. Bebler je dejal, da je zelo mogoče, da je Sovjetska Unija odobrila načrt za Veliko Makedonijo, da pa bo ta načrt, v kolikor se Jugoslavi-je tiče, propadel. Na koncu je Bebler dodal, da bi se jugoslo-vanska komunistična stranka kaj rada vrnila v kominformo ali drugo slično vzajemnostno komunistično organizacijo, če bi ta pripoznala, da je vsak boj proti jugoslovanski komunisti-čni stranki pod vodstvom Tita brezuspešen.

Nesramnosti avstrijskih Nemcev

Celovec, Avstrija. — Koroško-umsko časopisje se še naprej razpisuje proti Slovincem. Tak duh veje iz tega pisanja, da je človeka groza, če pomisli, da to pišejo ljudje, ki so doživeli po-sledice nacistične diktature in nacističnega nemškega šoviniz-ma, pa so kljub temu vse osno-vne linije nacizma obdržali. Brezvestna je njihova propagan-da in napram Slovincem tako krivična, da bo morala zopet avstrijske Nemce doleteti kazen za take krivice. Sedaj gre-der tako daleč, da trdijo, da za-to ne morejo dati Slovincem na Ko-roškem avtonomije, ker je Vi-tišinski nekdanji rekel, da je manj-sinak narodno pravo stvar, ki naj gre v last. Trdijo, da so Slo-venec krivi, ker je rečel armada in komunistična banda pokhla-po Vojvodini in Banatu nekaj sto in morda več nemško-švab-skih družin v letih 1945-46. Zato ne morejo dati in nočejo niti govoriti o slovenskih manjšin-skih pravicah ker Nemci še ved-no beže iz Jugoslavije iz Tito-vega raja. Ali ni to perfidnost, ki jo je zmožen samo s šoviniz-mom pokvarjeni vse-nemški okus. Ali ne trpe pod sedanjim režimom v Jugoslaviji Slovenci neprimerno bolj kot Nemci ali kdorkoli drugi? Ali niso komu-nisti pobili največ Slovencev? Ali

niso Avstrijci bili tisti, ki so po-bijali Slovence še komaj par let tega. Saj ni še uvela prva trava nad grobovi mnogih avstrijskih žrtev slovenskih, pa se upa av-strijsko časopisje uganjati mor-alno hinavščino poleg živih staršev, vdov ni sirot pokojnih, ki jih je pobila avstrijska solda-teska pod znamenjem kljukaste-ga križa. Znano je, da noben Nemec ni bil zadnja vojsko v Sloveniji tako krut okupacijski vojak kot je bil avstrijski Ne-mec. Noben Nemec ni bil tako zagrizen in besen hitlerjevec kot je bil avstrijski Nemec. Koroški Slovenci gotovo niso več za Ti-tov režim v Jugoslaviji. Vidijo kvo tragedijo svojo prav tem, da jih v umnem avstrijskem časopisju nastopa in se bori za njihove osnovne človeške pravice zastop-stvo, ki mu nikoli pooblastila ni-so dali. To zastopstvo si je vna-prej pokončalo vsako moralno osnovo z deli režima v Jugosla-viji. To je slovenska tragedija. Toda Slovenci s ponosom ugo-tavljamo, da smo dali med svo-bodoljubnimi narodi sorazmerno največji krvni davek v borbi pro-ti komunizmu in sedanjim jugoslo-vanski diktaturi in si prepovedu-jemo, da bi v nas metal kdo zlo-čine komunistov. Najmanj nam pa take očitke more in sme me-tati avstrijsko časopisje, ker ni znano, da bi bili avstrijski ali pa celo koroški Nemci kdajkoli dvignili roko v protest proti naci-stični diktaturi in njenim zloči-nom nad slovenskim narodom. Tudi proti komunizmu bi Av-strijski sami storili toliko kot nič in bi bili zvesti njegovi slugi. Le srečnim okolnostim se naj zahva-lijo, da jih zavezniške sile ščitijo pred komunistično tiranijo. Naj-manj, kar naj store je, da naj ne greše na ta račun.

Bevin potuje v U.S.A.

London, Velika Britanija. — Zunanji minister Bevin je od-potoval v USA. Pred odhodom je dal izjavo: "Grem podpisat zgodovinski dokument, ki je uresničenje mi-sli, da naj svet vlada trezna pa-met in predarek in ne sila. Ko bo podpisan, bo ta akt dopove-dal marsikomu, da ne more do-seči svojih namenov s silo."

Zabe vdrle v mesto

Lincoln, Anglija. — Dne 23. marca je cela armada zelenih za-be vdrle v mesto Lincoln in zapo-sedla vse trge in ulice, stopnice in spomenike po mestu. Gospo-dinje so hitele zapirati vrata in okna proti množici vojščencev, dočim so možaki organizirali lov in protinapad. Zabe so prišle iz bližnjega močvirja in vse v en glas kvakale tako, da se je po ulicah stihalo, kot bi nekaj stotin starih možakov smrčalo.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Klub Ljubljana. — Redna seja kluba Ljubljana se bo vršila v torek ob 7:30 v Slovenskem domu na Recher Ave.

Zgubljena denarnica. — V okolici St. Clair - Norwood, je bila v noči od zadnjega petka na soboto zgubljena denarnica s precejšnjo vsoto denarja. Pošten najditelj naj bo tako dober in po-kljče telefon UT 12566. Dobil bo primerno nagrado.

V bolnico je odšla. — Radi nujne operacije je mora-la oditi v bolnico Mrs. Frances Cercek iz 10002 Anderson Ave. Leži v St. Vincent Charity Hos-pital soba št. 203. Prijatelji, ki jo žele obiskati, bodo zelo dobro-došli.

UNESCO. — Ta teden bo Cleveland mesto svetovne pozornosti. Zborovanje vzgojne znanstvene in kulturne organizacije Združenih narodov, ki se kratko označuje s črkami UNESCO, bo dogodek svetovne-ga značaja. Vseh delegatov bo nekaj nad 3 tisoč. 46 narodov bo zastopanih.

Počastitev Mr. Gregoricha. — Sredi so priredili člani Ame-riške legije — Lake Shore Post št. 273 — prijateljski večer na čast svojemu članu Mr. Rudolfu Gregorichu, ki je opravljal 27 let posel adjutanta te skupine. Počastitev je bila v Knausovi dvorani, kjer se je zbralo tudi nešteto drugih prijateljev in prijateljic Mr. in Mrs. Gregorič. Ravnatelj omizja je bil odvetnik Mr. Mihelich; pastopilo je več govornikov, ki so slavili zaslu-ga bivšega adjutanta Gregori-cha. V sredo odpotuje Mr. Gre-gorich, ki je zastopnik pri zava-rovalni družbi Life Insurance of Virginia, za en teden na od-dih v New Orleans, in sicer na družbine stroške, ker je dosegel najvišje kvote vpisane zavaroval-nine pri omenjeni družbi.

Nastop sosedov proti Jugoslaviji

Atene, Grčija. — Grški mini-ster notranjih del Constantin Rendis je dal izjavo, da komu-nistične stranke Balkana pri-pravljajo po nalogu Moskve skupno akcijo proti Titu in Ju-goslaviji. Vsi trije sovjetski sa-teliti: Bolgarija, Albanija in Rumunija naj bi udarili istočas-no v jugoslovansko ozemlje in začeli borbe. Kominformski ele-menti v jugoslovanski komuni-stični stranki naj bi se akciji pridružili in začeli prevzemati oblast v raznih delih Jugoslavije in v raznih oblastvih jugoslovan-ske uprave.

Kontrola stanarin bo podaljšana za 15 mesecev

Washington. — Zastopniki poslanske zbornice in senata so se sporazumeli, da naj se kontro-la stanarin podaljša za 15 mese-cev. Ta sporazum bo verjetno vzakonen pred 31. marcem, ko poteče sedanj zakon.

Danska odobrila pakt

Kopenhagen, Danska. — Dan-ska poslanska zbornica je odo-brila vstop Danske med podpis-nice Severno Atlantskega pakta. Vsi poslanci so glasovali za, le eden se je glasovanja vzdržal in sedem jih ni bilo na seji.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVCO, Editor) Cleveland 8, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays
6117 St. Clair Ave. Henderson 9638

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto;
za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto.
Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;
\$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$10 per year, \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

MARCH						
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 61 Mon., March 28, 1949

Pod Titovo piramido

Sam Kidrič je moral priznati, da otroci v Jugoslaviji le na papirju dobe dnevno 350 gramov kruha, mesečno 700 gramov sladkorja ter 400 gramov masla. Pravtako je priznal, da stari upokojenci sploh niso dobili obleke obutve in drugih potrebščin, da je pri kmetih ostalo za poldrugo milijardo dinarjev trgovinskih bonov po vezanih cenah, za katere v trgovinah niso mogli ničesar dobiti.

Njegovo priznanje, da je razlika med podatki o robi in hrani, ki jih daje državna statistika in pa mnenjem potrošnikov in gospodinj-ogromna, ne vzbuja pač nikakršnega dvoma. Ravnotako se ne čudimo, da je moral Tito ugotoviti, da hodi ljudstvo z mrskimi pogledi okoli silosov, kjer so shranjene državne rezerve za slučaj suše, toče in povodnji. (V resnici za slučaj vojne!)

Kje naj po mnenju komunističnih mogotcev in "napredno-gospodarskih" planerjev leži krivica za vso nesrečo? Tito sam vali krivico na birokratizem, razpisništvo in nepravilnosti, ki vladajo v vrstah komunističnega državnega aparata.

Kidrič trdi, da je vsemu kriva organizacijska slabost in nesposobnost državnega aparata, ker ne zna pravilno razdeliti in pravočasno dostaviti robe. Ne upošteva celine, temveč deli robo prijateljem in prvenstveno najbližjim (Bog ve, če je tudi kaj korupcije?). Kmetijski plan je izpolnjen s 102%, industrijski s 103%. Kidrič pravi: roba je tu, zavržen pa omenja, da ljudje na odrezke niso mogli dobiti črnljave, obleke, mesa, masla itd. Kako je kaj takega mogoče pojasniti? "Drug" Mešković. On navaja, da so se v državni aparat zatekli kapitalistični agenti, špioni in saboterji, ki vodijo organizirano uničevanje državnega premoženja. Tako je n. pr. na državnem posestvu Čoka poginilo 59 merjascev, 700 prašičkov, 117 jagnjet in 8 konj, na državnem posestvu Belje pa je poginilo 2,747 prašičev in je segnilo 350 vagonov sladkorne pesa. Okrajni ljudski odbori na Hrvaškem so pred državno oblastjo skrilili 3,809 vagonov pšenice, 55,800 kg olja, 9,000 kg svinjske masti. Okrajni ljudski odbori v Črni gori so "na črno" porabili 32,341 kg masla. Okrajni odbori v Makedoniji so prikrili 4,391 ton mesa. Pekarije ljubljanskega mestnega odbora so samo v enem mesecu prodale na "svobodnem" trgu nad 10 vagonov racionalizirane moke itd., itd. (Vse to je kontrolna komisija odkrila. Cesa vsega pa ni?!).

Kako naj se popravi to nesrečno gospodarsko stanje, v katerega so komunistični mogotci privedli naše ljudstvo?

Kidrič pravi, da morajo utrditi, razviti in razširiti mestne, tovarniške in delavske ekonomije. Torej po parkih, okoli tovarnih in delavskih hišic naj rešijo problem lakote? Oskrbo delavcev morajo izločiti iz pristojnosti okrajnih trgovskih poverjeništev, ki skrbijo le za lenuhe, neproduktivne in špekulantske elemente. Kulakom (kmetom), ki imajo 13% dohodkov, morajo odmeriti 40% davkov, jim do skrajnosti omejiti nabavo prebščin po vezanih cenah in jih tako uničiti ter nagnati v zadrage (kolhoze). "Kulakom" so že v novembru in decembru 1948 prisilno odvzeli nad 300,000 svinj oddali v državna pitališča. Radi izborne organizacije jih je tam mnogo poginilo, še več pa popolnoma shujšalo. Mobilizirati morajo ves partijski aparat, ki naj odpravi slabosti v gospodarski organizaciji. Tako Kidrič!

Mi pa pravimo: Komunisti so dokazali, popolno nesposobnost, privedli nekaj tako bogato Jugoslavijo na kanto! Odstranite nepismeno gozdno svojat od državnih korit! Dajte ljudstvu svobodo, kmetu zemljo, trgovcem svobodno trgovino in gospodarskim strokovnjakom državno gospodarstvo v roke, pa bo v Jugoslaviji zopet vsega dosti! S cest in ulic bodo izginile sence sestradih sušijev in zopet se bo razlegala pesem in smeh nekdanjega ljudstva!

Kaznilnicam doziduje titovska oblast nova nadstropja, še preostale gradove spreminja v zapore, gradi vedno več koncentracijskih taborišč za prisilne delavce. FLR Jugoslavija ima 22 krat več priporikov, kot jih je imela stara "reakcijska" Jugoslavija. "Krivica in gnila" kraljevina Jugoslavija ni obsodila nikogar na smrt zato, ker je bil komunist. Titovina pa je poslala na morišče že sedemkrat toliko svojih političnih nasprotnikov, kot je imela v stari Jugoslaviji KPJ organiziranih komunistov. Tito trdi, da so postali škodljivci naroda in njegove lastnine tisti, ki branijo svojo last pred ropom in tatvino in za njih se zidajo nove ječe. Za splošno kriminaliteto pa pravi, da je v današnji "bogati" FLR Jugoslaviji daleč manjša, kot v stari Jugoslaviji, kjer da je bilo zaradi nizkega življenjskega standarda mnogo kriminalcev. — Pri tem bi mi dodali le to, da je v stari Jugoslaviji delavce za svoj mesečni zaslužek lahko kupil 500 kg. bele moke ali pa 5 "Tivar" oblek danes pa kupi lahko le 20 kg bele moke in niti ne 2 metra blaga.

Ne, kriminaliteta ni padla! Pač pa lopovi ne pridejo

za svoje neštete zločine pred sodišče! Oni sede v zvezni vladni in zvezni skupščini, po republiških vladah in skupščinah ter pod vodstvom samozvanega "maršala", bivšega cerkvenega tatu, Josipa Broza-Tita neusmiljeno kradejo, ropajo in more.

BESEDA IZ NARODA

Glas iz Kansas City

Kansas City, Kans. — Skoro ne vem, kako bi pravilno opisal dneve sv. misijona, ki smo ga imeli v naši fari in obenem tudi 40 urno pobožnost. Vse dneve misijona so ljudje kaj pridno in v velikem številu prihajali k službi božji.

Č. g. p. Madič iz Lemonto je imel pridige v slovensčini in angleščini. O, kako smo se počutili mi starejši, ko smo zopet čuli božjo besedo v svojem materinem jeziku. Med tem časom so naša dekleta tudi pridno prodajala razne spominke za blagoslovitev v spomin na sv. misijon.

Cerkev je bila nad vse krasno ozaljšana pod vodstvom č. e. sester, da je res vse izgledalo kot v raju. Vsa čast Vam, č. e. sestre, Bog Vam plačaj za ves Vaš trud. In kaj naj rečem o šolskih otrocih, ki so tako lepo izučeni? V resnici so izgledali kot mali angelčki v procesiji, niti za las se ni nobeden zmotil. Ob sklepu pa so prišli v procesiji možje in fantje, člani društva Najs. Imena, z gorečimi svečami; potem fantki in deklice so trosile cvetlice pred Najsvetejšim. Za temi so prišli ministrantje, nato pa člani organizacije Kolumbovih viteзов in duhovščina. Na koro so se oglasile orgle in pevec so prepevali v slovenskem jeziku prelepe slovenske cerkvene pesmi. V resnici smo se počutili kakor bi bili že v nebesih.

Marsikateremu se je potočila solza ganotja po licu. Vsa čast za tako ubrano petje gre č. e. sstri Sabini, ki je obenem organizatorica naše farske več let. Tako tudi drže skupaj našo mladino, da gre vse lepo v redu naprej. Imamo pa tudi res izbrane glasove pri našem zboru, da prekasamo celo druge farske. Pri zboru je tudi nekaj starejših mož, ki prepevajo že nad 25 let. Hvala vam vsem in le tako naprej!

Ko smo tako zaključili sv. misijon, sedaj pa skrbimo, da bomo držali vse sklepe v naših središčih in se vedno zavedali, kaj smo obljubili v tem zlatem času. Bog vas živi vse in tudi mene.

Poročevalec.

Članom dr. sv. Antona št. 138 C. K. O.

Cleveland, O. — Malokdaj se že kaj sliši več o našem društvu in morda je že marsikdo mislil, da smo že zaspali večno spanje. Vendar pa ni še tako pri kraju. Res, da na seje kaj malo prihajajo člani. Vsak si morda misli, da ko plača svoj assessment, je s tem vse rešeno, čeprav to ni res.

Na glavno sejo še člani ne kako pridejo, izvolijo odbor in potem pa zopet vse tiho. Sedaj se pa kar odborniki brigajo in delajo, kako veste in znate. Zbrani na zadnji letni seji so člani naročili odboru, da naj na kakšen način kaj dvigne našo blaginjo. Da in kako? Tudi nasvetov je bilo dosti in razmišljanja, kako bi se dalo to izvesti, tudi predlog je bil sprejet in odboru naročeno, da to izvede.

Vse to se kaj dobro sliši, ampak vprašanje je, če je samo odbor društvo in tisti par članov, ki se včasih pokažejo na seji? Kaj pa je z ostalimi? Ali ni društvena blaginja za nas vse? Ali nimamo iz nje vsi enakih koristi? Res, da ne plačujemo več bolniške podpore, saj tudi nihče ne plačuje assessmenta za to, vendar pa imamo

pri društvu stroške, kajti odborniki ne bodo delali zastoj in kadar imamo mrljica, so tudi stroški, ki jih je društvo obvezano plačati. Na veselice nam ni misliti, ker se člani premalo zanimajo.

Zato pa vas danes opominjam na sklep glavne seje. Takrat smo sklenili, da bomo na seji v aprilu imeli nekaj posebnega. Večinoma ste že dobili po pošti tikete in vas stanjšo en dolar. Vsakega člana je dolžnost, da jih prodaja ali pa sam kupi, ker je to v našo splošno korist in ne samo nekatere. Če kateri ni dobil tikteta, naj se zgleda pri taktiku ali pa pride na aprilovo sejo, kjer jih bo lahko dobil in morda bo potem dobil še kakšno nagrado — tujce bodo gotovo dobili.

Torej, bratje, zavedajte se svoje članske dolžnosti in sežite po teh tikteti, da bo lepši uspeh in vas še sedaj vabim, da se gotovo udeležite seje, ki se bo vršila 18. aprila ob pol osmih zvečer v zborovalni dvorani šole sv. Vida. Z bratskim pozdravom,

Predsednik.

Odkod ime pošla?

Marsikdo se je gotovo že vprašal, odkod prihaja ta mednarodni izraz. Ta beseda prihaja od rimske besede posutim ali statio posita, kar je pomenjalo postajališče za konje ali menjalno postajo za rimsko obveščevalno službo. Danes je pošta ustanova, ki je pod gotovimi pogoji vsakemu dostopna in posreduje oddajanje in pošiljanje pismenih, brzojavnih in tudi manjših blagovnih zavojev, potovanje in plačila po nakaznicah.

Pošta si postavlja v novodobnem prometu kot glavno nalogo da hitro, pravilno, zanesljivo in primeroma poceni pošilja poročila. Za to se poslužuje raznih naprav od oddaje pošiljk do izročitve sprejemniku, tudi stroja za žigosanje, znakov telefona in brzojava. Tudi časopise pošiljamo po pošti ter plačujemo z nakaznicami in čeki.

Od nekdanj se je pošta uporabljala tudi za osebni promet in za manjše pošiljke blaga, do čim je večje pošiljke blaga prevažala železnica. S pošto — čekovnim prometom je tesno povezana pošta hranilnica, ki je za moderno denarstvo važna za vsako državo. Poleg tega opravlja pošta še druge posredne posle. Tako izplačuje hezgodne, invalidske, vdovske in sirotinske pokojnine, prodaja znamke in pobira pristojbine od radijskih naročnikov, ki se morajo pri poštni upravi javiti zaradi aparatov.

Pošta je ne le prometno, temveč tudi gospodarsko važna ustanova. S pošiljanjem časopisja, denarja, brzojavnih in telefonskih poročil pospešuje ne le narodno, temveč tudi mednarodno, svetovno gospodarstvo. Za prevoz so služili nekdanj poštni vozovi, danes so jih nadomestili avtobusi. Za nabiranje pism, dopisnic in tiskovin so v navadi poštni nabiralniki.

Za pošiljanje poročil je v večini držav uvedena in zajamčena poštna tajnost. Med vojno je bila povsod vpeljana pisemska cenzura, ki ponekod še danes ni odpravljena.

Moderne države imajo večinoma posebno poštno ministrstvo, ki upravlja celotni poštni promet in vse poštne naprave v svoji državi.

Zanimiva je tudi zgodovina poštne službe in naprave. V starem veku je pošta služila sa-

mo državnim nalogam. Najstarejšo pošto službo je uvedel perzijski kralj Cir v šestem stoletju pred Kristusom. Seli-pešci in jezdecji so se s poročili menjavali na določenih mestih. Vsak je prehodil ali prejezdil svojo določeno progo in oddal sosedu pešcu ali jezdecu poročila, od koder so jih poslali na isti način naprej. Sele rimska svetovna država pod cesarjem Avgustom je uvedla enotno pošto (cursus publicus) po vseh obširnih pokrajinah. Vozili so jo na voze. Cesar Avgust je v ta namen ukazal, da je poželjsko prebivalstvo moralo dati na razpolago vprežno živino in ljudi. Za osebni promet je služila pošta le onim ljudem, ki so imeli potne liste za svobodno potovanje. Ob preseljevanju narodov je ta rimska ustanova propadla.

V srednjem veku so imeli posemestni plemiči, mesta, samostani in yseučilišča svoje lastne sele, ki so prenašali večinoma na konjih poročila samo določenim osebam. Večkrat so uporabljali za pošiljanje poročil mesarje, ki so imeli po poklicnih poštah mnogo stikov s prebivalstvom v mestih in na deželi.

Za mednarodni razvoj poštne službe so si pridobili posebne zasluge grofje Taksis. Fridrik III. je v cesarski habsburški pisarni izvedel organizacijo selov. Leta 1489 je vzel v habsburško službo grofe Taksis kot poštarje. Za razvoj poštarstva je bila važna pogodba kralja Filipa I. Španskega, s Francem pl. Taksisom, o poštni zvezi med Nizozemsko, dvorom cesarja Maksimilijana I. francoskim kraljem in španskim dvorom leta 1504. Karel V., ki je bil nemški cesar in španski kralj obenem, v katerega državi ni sonce nikdar zašlo, je leta 1520 zagotovil Francu pl. Taksisu in njegovemu nečaku Janu Kestniku pl. Taksisu izključno pravico za izvrševanje poštne službe. Tedaj je bil uveden poštni promet po vsej avstrijsko - španski državi tudi za osebni promet in zasebno pošto proti plačilu. Ena Taksisova poštna proga je vodila iz Nizozemske skozi Francijo v Španijo, druga skozi jugozahodno Nemčijo, Augsburg in Innsbruck, skozi Dunaj v Benetke in od tam dalje v Milan, Rim in Neapelj. Pošto zvezo so oskrbovali postiljoni na konjih, ki so jih menjali na poštnih postajališčih. Cesar Rudolf II. je leta 1595 imenoval Lenarda pl. Taksisa za generalnega poštarja in mu dal poštno pravico v vseh habsburških deželah. Lambert pl. Taksis pa je dobil častni naslov generalnega drž. poštarja zase in svoje naslednike.

Ko so deželni gospodje in velika trgovska mesta spoznali koristi, ki jih je pošta donosala njenim lastnikom, so uvedli svojo lastno pošto. Po razpadu rimskega cesarstva nemškega naroda so ugasnile tudi Taksisove poštne pravice. Vendar je večina držav odstopila poštne pravice Taksisu, seveda proti zakupnini.

Leta 1867 je po znani avstro-ogrski ustavi nastalo v bivši Avstriji posebno poštno ministrstvo, ki je prevzelo vso poštno upravo in vse tozadevne naprave. Po razpadu avstro-ogrške monarhije leta 1918 so prevzele nasledstvene države po svojih poštah ministrstvih pravice poštne uprave in naprav.

To pa ni po bratovsko

"Zakaj jočeš, Tineček? Saj ti je Janko vendar dal polovico jabolka!"

"Jabolka že črva pa, ne!"

Prva pomoč

"Brž, Marija," zakliče gospodar, "prinesite mi slivovko. Gospa je omedlela!"

"Takoj, gospod," je odgovorila služkinja, "kaj pa naj mistlivoj prinesem?"

Čuda starih časov

Mnogokrat slišimo besedo "labirint" in ne vemo, kaj pomeni in odkod je. Labirint so hodniki kakšne ogromne stavbe, ko se izgubiš in ne najdeš izhoda, krtova pota pod zemljo, ki jih ima razpredene v vse strani. Beseda labirint je znana iz zgodovine in o labirintih pripoveduje zgodovina čudne stvari, ki bi si jih komaj v sanjah predstavljali.

Besedo labirint razlagamo na več načinov. Nekateri vi-ri pripovedujejo, da je nastala beseda tako:

Pred skoraj pet tisoč leti si je zgradil egipčanski vladar (Egipčani so mu rekli faraon, po naše bi bil kralj) Bar svojo grobnico. Kdor je hotel priti v grobnico, je moral iti skozi zgradbo, ki je bila ogromna in je imela mnogo hodnikov ter temnih prostorov. Vsi prostori in hodniki so se tako križali, da ni človek mogel več iz njih, če je prišel vanje. Ta zgradba se je imenovala "Ra-Bar," kar pomeni Barova vrata. Besedo so prevzeli Grki in ji dodali končnico "intos" in tako je nastala beseda "Rabarintos," dokler ni nastala beseda "labirint," labirint. Toda nobena razlaga ni preveč posrečena in so vse le bolj domneve.

Če se je kdo v takem labirintu izgubil, je taval toliko časa okrog, da je obnemogel in od lakote umrl. Mnogokrat so se vladarji posluževali labirintov zato, da so se iznebili svojih nasprotnikov.

Grški zgodovinar Hrodot opisuje tak labirint in pripoveduje takole: V teh podzemeljskih prostorih — labirintih — je bilo okrog tri tisoč prostorov. Dvorci so imeli tudi podzemne prostore, ki so se prav tako križali med seboj. V to podzemlje se je prišlo po devetdesetih stopnicah. Na vseh straneh so bili tudi v podzemskih prostorih stebri, ki so se vedno vrteli okrog sebe. Poleg stebrov je bilo v podzemlju nešteto majhnih ribnikov. Ti stebri in ribniki so se bolj zmotavali pot. Ako so bila vrata takega prostora odprta, se je slišalo iz globine zamolklo grmenje, podobno pravemu gromu.

Zakaj je bil labirint zgrajen, so menja različna. Nekateri pravijo, da so bili to dvori, v katerih so stanovali faraoni, a drugi pravijo, da so bile to grobnice faraonov, tretji pa, da je bil labirint svetišče najvišjega egipčanskega boga, boga sonca Amona.

Grški zgodovinarji pripovedujejo dalje o labirintu na otoku Kreti, ki je bil nekaka palača čudežnega bika Minotavra, ki je znan iz grških narodnih pripovedk. Bika je končno ubil grški pravilni junak Tebej, ki je prišel živ iz labirinta in sicer tako, da je vzel s seboj klopič in ga odvijal, nazaj grede pa ga je navijal.

O labirintu v Klusumu pravijo grški zgodovinarji, da je imel obliko prizme s kvadratičnim podlagom. (To je oblika štirioglatega stolpa, ki je na vrhu vdoraven.) Stranice so bile 100 metrov široke, 18 metrov pa visoke. Na 300 čevljev široki in 53 čevljev visoki podlagi prizme je bilo pet piramid z osnovnicami 75 čevljev šrine in 150 čevljev višine. Na teh piramidah je bilo mnogo zvoncev, ki so pri najmanjšem vetru pozvanzali, da je odmevalo na tisoče zvokov in glasov. Na temnih tleh petih piramid je slone- la ogromna bakrena krogla, na krogli pa so bile štiri piramide, ki so bile 100 čevljev visoke, na teh piramidah pa krasna terasa in na tej spet pet piramid.

Najbrže se je temu zgodovinarju sanjalo. Če je pa ta labirint v resnici obstajal, tedaj moramo reči, da je bil res veličasten.

NAŠA MICKA IMA TUD BESEDO

Uh, saj že ne vem, kje se me glava drži, tako sem vas iz sebe. Ako bi imela količkaj časa, pa bi kar iz kože skočila. Pa niti tega ne utegnem. Še dobro, če bom mogla tole mojo kolono spackati skupaj.

Veste, tako pride in se pri-meri, ko se človek najmanj trošča. Pa kaj bom zdihovala in tarnala, kar povedala bom, kaj je, pa bo. Veste, našega so vzeli v imobilizovalnico. Nekaj ga morajo prefriskati. Zares! Kar nagloma, da še sama nisem verjela, da je res. In še zdaj ne bi verjela, pa je tako nekam prazno doma, odkar ga ni. Kar manjka ga. Nekam tiho je zvečer pri večerji, ker ni nikogar, da bi posegel vmes in rekel: "Micka, saj nič ne rečem, ampak prav zdaj se mi, da je neko-liko prapleno." In druge take pripombe, saj veste, deklič, kako je, pa ki gre pri enem ušesu notri, pri drugem pa ven. Pa vseeno raje vidim, da nekaj zine, kot bi se pa držal, da ne bi vedela, kam pes tace molli.

Počakajte, bom naglo povedala, kako je vse to prišlo, da so ga vzeli. Oni teden je nekaj kločil in jamral, da ga bode. — Bom strozak okoli obrnila, sem mu rekla, ker nisem vedela, kaj bi rad povedal. Pa mi je rekel: "Ausa, kakšen strozak, ne-ki! Tukaj je v košu me nekaj zbada. Čaja bi mi skuhal, pa kakšno močno stvar dodeli zdravcu."

Prec sem vedela, kakšen čaj mu paše: samo par kapljic vode, pa dosti drugih pripomočkov. Če ti kane tak čaj na tisto, ga prec preže. Še nekaj medu sem imela od Srpanovih Čebel, pa sem ga dala notri. Da bo, je rekel, ko ga je srehal. Tudi jaz mislim, da bo, pa sem ga tudi sebi par kapljic nalila, ker se nič ne ve, če bi tudi mene ne bodlo. Take stvari se radalezejejo.

Pa mu je res odleglo, ampak ne za dolgo. Menda je hotel, da bi čaj repetirala, pa sem se bala, da bi ga ne zdelal, ki ni vajen takih stvari.

"Dohtarja bom poklicala," sem rekla, ko se je vrtel po postelji, kot bi imel slabo vest ali pa vročinsko.

"Šur, še tistega je treba," me je ustavil in rekel, da bo že prešlo.

"Morda sem kaj takega jedel," je ugribal, "in mi je običa- lo v košu."

"Če bi, bi ti ostalo v griu, ne pa v prsih," mu popravljam, "ni treba nič iskati greha tam okrog peči. Morda si se prehladil. Pa saj krehuš glih ne."

On se je pa gladi po telovniku in se tolažil, da bo že prešlo.

Drugi dan je bil res nekaj boljše, samo siten je bil, da ga ni bilo moč prenašati. Omenila sem mu, da bi šel k zdravniku, pa bi me bil skoro požrl, tako je zarezal name, da on ne bo hodil okrog padarjev, ki je zdrav kot riba. Pa nič, pokora, sem si mislila, še enkrat mi re- di, da te zbada!

Čakajte, da se kaj ne zmo- tim. V sredo ga je začelo zbada- ti, v četrtek ga je še nekoliko metalo, v petek dopoldne mi pa sam omeni:

"Micka, k dohtarju bom šel. Saj mi ni nič, pa vseeno bi rad vedel, kako in kaj je. Morda je pa le kaj napek."

To je bilo v petek dopoldne. Počakajte, bom drugič pove- dala, kako je šel k dohtarju in kakšne špase smo se imeli z našimi tisti dan.

V Libijski puščavi

ROMAN

"Oh, nikar tako ne govorite, smrt —"

gospod Stephens! — je zajekalo dekle.

"Vobče bi niti ne govoril o tem, — pa kakor sem dejal, srečnejše bom umrl —. Če pa bi vedel, da vam bodo moje besede kedaj gremile življenju, ali pa vam delate neprijeten spomin — bi rajši nič ne povedal —."

"Kaj mi hočete povedati?"

"Le to, da vas ljubim. Ves čas kar vas, poznam, sem vas ljubil. Odkar sem srečal vas, sem postal drugačen človek. Moja ljubezen do vas je bila nezmišljena, neumnost, dobro sem to vedel. Zato vam tudi nisem nisem hotel povedati. Tudi sem se bal, da bi se osmešil. — Sedaj pa mi je že vseeno, čez par ur bom mrtev —. In mnogo mi je na tem, da zveste, kako sem vas ljubil. — Vediti torej, da vas ljubim —. In pretečena dva dni, ko sem smel biti vedno blizu vas in sem vam smel lajšati trpljenje, ste bili — bi bila najsrečnejša v mojem življenju, da nisem bil prisiljen gledati, koliko ste trpeli —."

Bleda in molčeča je zrla na izmučeno lice in v otožne oči, ki so gledale gor k njej. Ni vedela — mlado, neizkušeno, nedolžno dekle je bila — kaj bi naj odgovorila na to slovesno izpoved, na ta izbruh ljubezni, ki je butnil na dan v očigled same smrti. Njenemu otroškemu srcu je bilo vse to nerazumljivo — pa vendar je razumela, da je bilo neizrekljivo sladko, da je bilo nedopovedljivo lepo, kar je čula —.

"Nič več ne bom rekel. Vidim, da vas dolgočasim. Pa toliko sem vam hotel povedati in sedaj je vse dobro —. Hvala vam, da ste me tako potrpežljivo in prijazno poslušali. Z Bogom, dobra, draga, mala Sadie! — Ne morem vam podati roke. Ali bi mi hoteli vi podati svojo —?"

Sklonila se je iz visokega sedla in mu jo je podala. Poljubila jo je.

In obrnil se je in šel na svoje mesto k tovarišem ter se postavil med Belmonta in Fardeta.

V vsem svojem življenju, polnem bojov in samozataje, pa tudi uspehov, ni čutil kedaj toliko mirnega zadovoljstva, toliko sreče ko ta trenutek, — četrta je smrt stegovala svojo koščeno pest proti njemu. Prepeval bi bil od radosti, ko je gledal svojim rabeljnom v obraz.

Sicer pa ni mnogo mislil nanje in tudi ne na smrt. Vaznejše misli so mu polnile glavo. — Misli je na svojo ljubezen, misli je na njo, kateri je pravkar izpovedal največjo skrivnost svojega življenja. Veselilo ga je, da je to storil. Odslej ne bo več mislila nanj kot samo na slučajnega znanca, — vedela bo, da jo je ljubil, ljubil do zadnjega vzdihljaja —.

Polkovnik Cochran je iz bližine opazoval ves dokodek. Otožno se je popraševal, ali res vse to pomenja že konec, ločitev.

DO YOU GET VITAMINS?

Of course you do. Everybody does! Couldn't live if they didn't. The question is, do you get ENOUGH vitamins? A great many people do not, and as a result, feel below par.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the basic daily quantities of the five vitamins whose requirements in human nutrition are known.

Get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules at your drug store.

MADE IN LABORATORY, INC.

Wholesale, Baltimore

1949	MARCH	1949
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

APRIL

23.—St. Lawrence Girls Basketball Team priredi "April Shower Dance" v Slovenskem domu na 80. cesti. Igral bo Pete Schach orkester.

23.—Lake Shore Post 273 A. L. "Spring Frolic" v svoji dvorani na 6181 St. Clair Ave. Pin and Off Orchestra.

24.—Dekliška Marijina Družba fare sv. Vida, letni pomladanski ples, v Sachsenheim dvorani, 1400 E. 55th St.

24.—Koncert pevskega zbora Planina v Maple Heights, SND, 5050 Stanley Ave.

24.—Otvoritev Jugoslovanskega delavskega narodnega doma v West Parku. Pričetek ob 3h popoldne.

30.—Društvo Jutranga Zvezda št. 137 ABZ priredi ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

30.—Noble Cadets od podružnice št. 49 SZZ priredi plesno veselico v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave., Euclid, O. Igral bo Vadalov orkester.

MAJ

1.—Proslava 25 letnice otvoritve Slovenskega narodnega doma v Lorain, O.

1.—Podružnica št. 25 SZZ ima materinsko proslavo v šolski dvorani sv. Vida.

7.—"Belokranjski klub" priredi domačo zabavo v SND na 6417 St. Clair Ave.

7.—Društvo Bled št. 20 SDZ priredi plesno veselico v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti. Za ples bo igral Mullec orkester.

7.—Društvo Lipa št. 129 SNPK priredi ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

8.—Glasbena Matica priredi koncert v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

13., 14. in 15.—Vzhodna kegljaška tekma KSKJ v Lorain, Ohio.

14.—Društvo Clev Slovenščice št. 14 SDZ, ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

15.—Baraga Council št. 1317 COF, ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

21.—Društvo Napredni Slovenci št. 5 SDZ priredi plesno

veselico v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. — Micky Ryan orkester.

22.—Proslava 30 letnice in slavnostna odprtja novih prostorov Slovenskega narodnega doma na 80. cesti. Banket in ples pričetek ob 5 uri popoldne. Igral Eddie Zabukovec orkester.

28.—Društvo sv. Katarine št. 29 SZS, ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

29.—Društvo Najsv. Imena pri fari Marije Vnebovzete bo obhajalo 20 letnico obstanika v Slov. domu na Holmes.

JUNIJ

3.—St. Vitus Cadets št. 25 SZS, ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

4.—23. Ward Democratic Club ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

5.—Društvo Soča št. 26 SDZ priredi piknik na prostori Doma zapadnih Slovencev 6818 Denison Ave.

11.—Društvo sv. Cecilije št. 37 SDZ ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

12.—Društvo sv. Križa št. 214 KSKJ priredi piknik na prostori Doma zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

18.—Sportman Club društva št. 1 SDZ ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

19.—Gospodinjki klub na Prince Ave. priredi piknik na prostori SND na 6818 Denison Ave.

26.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ ima svoj letni piknik na Močilnikarjevih prostorih.

JULIJ

4.—Klub društev Slovenskega društvenega doma na Recher Ave. priredi svoj letni piknik na George Kilijopi farmi (off Eddy Rd. v Wickliffe, O.)

24.—Piknik fare Marije Vnebovzete na cerkvenih prostorih.

AVGUST

28.—Društvo sv. Križa št. 214 KSKJ priredi piknik na prostori Doma zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

SEPTEMBER

3.—Društvo sv. Ane št. 4 SDZ plesno veselico v Slovenskem narodnem domu na St.

Ob tridesetletnici polovanja iz Rusije v Jugoslavijo

(Jože Grdina)

(Nadaljevanje)

Nikola mi potem pojasnuje, da je tu nek potnik, ki je brez vsakega potnega lista. Ta bi ga potreboval. To sem pa kar takoj odklonil in povedal, da potnega lista ne dam, čeprav imam res dva. Kdo ve, kaj bi lahko iz tega nastalo? Dotičnik lahko moj potni list zlorabi in to bo šlo potem meni na grbo. Tedaj pa stopi predme oni človek, za katerega je Nikola kupoval moj potni list, in ko je videl, da ne bo kupil, se je oglašil in rekel: Prijatelj, ako imaš res dva potna lista, kot mi je ta pravil, potem te prosim, prodaj mi enega. Dam ti zanj, kolikor zahtevaš. Potem mi je še povedal, da je rodni čeh in tudi avstrijski vojni ujetnik; zdaj se vrača domov, toda je brez vsakega potnega lista, kar je zelo nevarno in zopet je ponovil svojo prošnjo, češ, naj mu ga prodam.

Jaz sem videl, da je res tako in da po Rusiji hoditi brez potnega lista je zelo nevarno. Saj še, ko ga imaš, se vselej dosti ne ozirajo nanj, kaj šele, ako ga ni! Ampak kljub temu sem bil proti temu, da mu ga izročim. Navedel sem mu, kaj se lahko pripeti, ako ugotovijo pri pregledovanju dva popotnika z enim imenom in bivalščem; posledice bi moral trpeti v prvi vrsti jaz. Pa čeh ni odnehal prositi: Za božjo voljo, naj mu ga dam. — Nekaj časa sem se upiral, nazadnje sem pa rekel: Bodi, ampak pod pogojem, da se držiš proč od mene! In zabíval sem mu ter naročal, naj ne potuje z menoj na enem in istem vlaku in da me v nobenem slučaju ne izda. In ko pride srečno domov, naj moj potni list uniči. S kakšnim veseljem mi je on vse to obljubil, narkar sem mu izročil svoj potni list, katerega sem dobil pri češki komisiji v Rostovu.

Ko je čeh imel moj potni list, je bil pa vesel in me je vprašal, koliko hočem zanj. Mož je bil pripravljen dati za tisti potni list lep denar, in izgledalo je, da ga tudi ima; ampak jaz tega služaja nisem hotel izkoristiti. Vzel sem 10 rubljev, to je bilo vse. Ker sem samo toliko vzel, me je še vprašal: Pa si zadovoljen? — Seveda sem; imej ga in srečno potuj! Povedal sem mu tudi, da mu nisem dal potnega lista zato da bi bil služil denar, pač pa, da mu s tem morda rešim življenje ali vsaj velikih stitnosti, kajti brez potnega lista hoditi po svetu, zlasti v Rusiji, je bila resna, da, prav resna stvar.

Rev. Jožef Grdina, ki je nedavno popisoval v A. D. svoj zanimiv "Beg iz madžarskega ujetništva," pove, kakšne težave je imel, ker ni imel dokumentov, to je potnega lista. "Reise Dokumente, bitte," ga je pobral avstrijski orožnik, na jugoslovanski meji ga je straža peljala k poveljniku postaje; iz kratka: imel je stitnosti. In to v Avstriji in Jugoslaviji! Kaj torej šele v Rusiji pri takšnih razmerah! Jaz sem dobro razumel njegove težkoče.

Hoditi brez potnega lista, ni bila torej šala! Boljše brez denarja, pa potni list, kot pa denar in ne potnega lista. Zato je prav možno, da je bil tisti čeh prav pošten človek, toda v veliki stiski, ker ni imel potnega lista. Pa sem mu ustregel, zelo ustregel, to sem videl, kako je bil vesel in bil pripravljen plačati prav lepo vsoto in tudi sam je priznal, da je zanj tisti potni list več vreden kot denar. Ako sem mu s tem res pomagal, čemer ne dvomim, potem sem tega vesel tudi jaz.

Ko sem mu še enkrat zabíval, naj se drži proč od mene in mu dajal tozadevna navodila, mi je on še enkrat obljubil, da se bo teh navodil držal, narkar se mi je še enkrat zahvalil za to uslugo, mi stisnil roko in odšel. — Nič več ga nisem videl. Je moral biti že resnica, kar je pravil. Res, človek ne ve, kaj vse ga utegne zadeti na takem potovanju. Posebno na takem ciganem potovanju kot je bilo naše, kjer smo okušali vsakojake neprijetnosti.

Meni je bil pa ta slučaj resen opomin, da moram biti s potnim listom skrajno previden ter paziti, da ga ne izgubim. Dotlej sem bil bolj brezbrizen, ker sem imel dva, zdaj sem pa toliko bolj pazil na potni list, ki sem ga dobil na švedskem konzulatu v Rostovu.

Clair Ave.

24.—Podružnica št. 32 SZS ima plesno veselico v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

24. in 25.—Praznuje Slovenski dom na Holmes Ave. 30 letnico svojega obstoja.

OKTOBER

8.—Društvo sv. Kristine št. 219 KSKJ plesna veselica v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

23.—Pevsko društvo Zvon priiliki 35 letnice svojega obstanika. Koncert bo v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti.

Lažje jeste, boljše izgledate

SE BOLJŠE POČUTITE

Ni vam treba biti slabotni in "deli med izmečki" vsled navadne zaprtice in njenih simptomov! Vi ste lahko ravno tako pametni kot tisoč drugih, ki še od leta 1887 poznajo in uživajo to glavno želodčno-toniko, odvajalno pripravljeno, Trinerjevo Grenko Vino. Ta znamenita formula je pripravljena iz posebnih zbranih naravnih korenin, zelišč in raznega cvetja. Deluje prijazno, gladko in gotovo pri odstranitvi raznih zaostankov v črevesju. Nabavite si steklenico Trinerjevega Grenkega Vina še danes in preskusite njegovo čudovito dobroto sami. (Opomba: ako vam ni mogoče dobiti Trinerjevega vina v vaši bližnji prodajalni, tedaj pošljite \$1.50 + naslovom vašega prodajalca, na naslov: Jos. Triner Corp., 4035 W. Fillmore, Chicago, in vaš 18 oz. velika steklenica Trinerja, vam bo odposlana poštne prosto.)

Trinerjevo Grenko VINO

MALI OGLASI

Iščeta sobe

Zakonca brez otrok želita dobiti 2, 3 ali 4 neopremljene sobe. Sta oba zaposlena. Kdor ima kaj, naj pokliče IV 1943 po 5. uri popoldne. —(63)

Streptomycin

se lahko kupi pri

Braunlich Drug Store

5500 St. Clair Ave.
(March 21, 22, 23, 28, 29, 40)

Iščeta stanovanje

Novoporočena želita dobiti stanovanje, 2 ali 3 sobe v okolici Grovewood in Waterloo Rd. Kdor ima kaj naj pokliče KE 0209. —(62)

Prijatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA
Prescriptions — Vitamins
First Aid Supplies
Vogel St. Clair Ave. in E. 68th

ALI STE PREHLAJEN?

Pri nas imamo izborni zdravilo, da vam ustavi kašelj in prehlad. Pridite takoj, ko čutite prehlad.

Mandel Drug

15702 WATERLOO RD.

Baragove Knjige

za leto 1949

so izšle!

Knjige so sledeče:

1. "BARAGOVA PRATIKA" za leto 1949
2. Knjiga: "S POTOV ZIVLJENJA SLOVENSKEGA NARODA"

Obe knjigi skupaj staneta—\$1.50

Vsebina obeh knjig je bila navedena v dnevnikih in tednikih. Zelo zanimivi knjigi sta obe. V kratkočasje, pouk in v razvedrilo vam bosta. Tiskanih je le omejeno število. Hitite z naročilom, da ne boste prepozni. Naročnino za knjige je poslati v Money orderu, ali bančnem čeku na:

BARAGOVA PRATIKA

1857 W. 21st Place

Chicago 8, Illinois

OBLAK MOVER

Naša specialnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 2730

"Plagg," dve leti stara srna, je menda najbolj zaposlena in najbolj vesela ter zadovoljna brezplačno poštna zaposlenka v deželi. Srna je last Mr. in Mrs. J. J. Langdale, Council, Ga., pričaka vsak vlak, kjer dobi od potnikov cigarete in razne hrane. V splošnem živi jako neodvisno življenje. Slika nam jo predstavlja pri oknu poštnega urada na kolodvoru, kjer je zagledala nekaj zanj pripravljenih ameriških lešnikov, ko je prišla po dnevno pošto.

IVAN JONTEZ:

PRISELJENCI

Povest iz kanadskega življenja

Janez je stopil na dvorišče. Hm, vražja stvar, Janez. Navaden kmečki plot bi že se postavil, toda tole delo je nekaj več, treba je izurjenosti v tem, sicer ne bo šlo. Toda priznati, da je lagal, ni hotel. Jutri zjutraj se bo polotil dela, se je odločil in naročil Židu, naj mu preskrbi orodje in les ter se odstrani.

Drugo jutro se je Janez pogumno lotil dela. Potem, ko je kake pol ure zapravil z ogledovanjem in snovanjem načrtov — Žida je kmalu nagnal v hišo — ter preklel Žida, ki mu je prinesel tako slabo orodje — sekira bi bila dobra kvečjemu za repo, žaga nič boljša itd. — je končno srečno dovršil svoje delo. Plot je bil srečno postavljen, vrata nasajena in Žid je bil ze delom celo zadovoljen. Ko ga je vprašal za račun, mu je Janez računal pet in sedemdeset centov na uro, ker je bila tedaj unijska plača! Žid mu je brez prekanja tako plačal.

Nekaj dni pozneje ga je mož priporočil znanemu, mizarškemu kontraktorju in Janez, ki si je mislil, da hujšega se mu ne more zgoditi, kakor če ga spodi domov, se je korajžno polotil pribijanja parketov. Delo sicer ni bilo težko in tudi posebne brihtnosti ni zahtevalo, pač pa izurjenosti. Te pa Janez ni imel. Novi delodajalec je to videl ter ga zvečer izplačal.

"Obžalujem, John, ker vem, da imaš dobro voljo, toda ne morem drugače. Prepočasni ti gre izpod rok in meni se mudi z delom."

Janez se je zasmajal, vzel denar ter odšel. "Presneta reč, človek mora lagati, da se kadi, če hoče dobiti delo, da ga potem precej — izgubi! Ta moja smola pa res noče popustiti!"

Tisto zimo v Torontu je Janez videl in spoznal marsikaj. Videl je nagli razvoj moderne industrializma in spoznal, da razvoj v stari smeri ne more prinesiti nič dobrega delavcem; videl je vrste brezposelnih, imigrantov in domačinov in začel slutiti, da vlada v industriji nered, katerega neposredne žrtve so delavci; začelo se mu je dozevat, da bi moralo biti drugače, da bi lahko bilo drugače — kako bi se dalo iz tega čudnega koasa napraviti red, o tem tedaj ni še razmišljal. Janez je bil opazovalec, ki iz svojih opazovanj ni ustvarjal potrebnih zaključkov.

Do enega zaključka je vendarle prišel: da bi bilo mnogo boljše za delavce, če bi bili organizirani. Potem ne bi bilo treba delavcem garati za dvajset ali trideset centov na uro, prenašati preklestva besnega priganjstva in še prositi za takšno delo kakor vbojajme. Do tu je prišel — dalje ni šel. V teh mesecih je Janez spoznal tudi, da so razni plemenski predsodki, ki jih tako ljubosumno gojijo pripadniki belega plemena, brez realne podlage in se dajo težko, ako sploh, opraviti. Prišel je v dotiko z mladim zamorcem, delavcem v neki tovarni obleki, ki je svoj prosti čas porabil za razširjenje svojega miselnega obzora. Janez je menil, da so črnci neke vrste nižja bitja, ljudje na nižji razvojni stopnji, ki so še nesposobni za civilizacijo, neimikani, divji barbari, toda Jim ga je kmalu prepričal, da se je grdo zmotil; mali črnci je namreč miselno daleč nadkriljeval Janeza, ki se je vsled tega večkrat znašel v neprijetni zadregi. Kdo bi si bil mislil, da ima-

merikanci. Poleg tega je dobil prvi poduk v socialnih vprašanjih in problemih, na katerih temeljih je pozneje postavil svoje novo naziranje. Jim se je nadalje izkazal tudi kot dober učitelj angleščine, kar je jako koristilo Janezu ter ga le še bolj približalo mlademu črncu. Ko se je leto pozneje vrnil z zapada v Toronto, je bil zelo razočaran, ker ni mogel najti svojega črnega prijatelja, ki se je bil medtem neznano kam preselil.

O Židih je bil Janez prepričan, so brezsrčni oderuhi, vedno pripravljene za malo dobička odreti kožo s krščanskega človeka. Toda to njegovo prepričanje se je nekega dne razblinilo v nič in Janez je spoznal, da je živel v grdin zmotah glede ljudi hebrejskega pokleka.

Daniel ali Dan je bil mlad, velik in močan dečko židovskega rodu, doma iz rumunske Besarabije. V Kanadi je bil dve leti. Prijazen dečko, potrpežljiv in dobra duša, pripravljen sprijateljiti se z vsakim človekom. Seznanil se je Janez z njim tistega dne, ko je mladi Žid postal njegov sestanovalec; slovaški tovariši so se namreč

izselili in Janez je bil nekaj tednov sam.

Prvi vtis, ki ga je bil napravil Dan na Janeza, je bil dober; Janez je brž uganil, da ne bo težko shajati s tem človekom in da se utegneta sčasoma celo sprijateljiti. Edino oviro je videl sprva v njegovi pripadnosti k hebrejski rasi; ta "ovira" pa se je kmalu podrla in Slovenec in Žid sta si preko žalostnih ostankov nekdanje "pregraje" podala roke ter postala dobra prijatelja.

Dan je delal v nekem tunicu, ki so ga kopal pod zemljo nekje v mestu. Delo je bilo dober plačan — dolar na uro — zato pa tudi nevarno in zdravju hudobno škodljivo. Zemlja je bila preveč prepojena s podtalno vodo, zato se je vršilo delo v tunelu pod silnim umetnim in naravnim pritiskom, kar je bilo posebno slabo za ušesa; Dan se je pritoževal, kako ga trga v ušesih. Dan je opravljal v tu-

nelu delo s krampom in lopato; kopal in ril je v težko, mastno zemljo ter jo nakladal v samokolnice, ki so jih drugi vozili k dvigalu. Delalo se je šest ur dnevno, toda delo je bilo tako naporno in uničujoče, da bi nihče ne vzdržal teh šest ur brez prestanka v tunelu; delo je bilo zato razdeljeno: tri ure dela, nato tri ure oddiha v posebni baraki na površju, nato zopet tri ure dela, potem eno nadaljnjo uro v čakalnici, nakar so šli delavci domov.

Ko je Janez zvedel, kako težko in nevarno delo opravlja njegov židovski sestanovalec, se je hudo začudil; fant je namreč smatral Žide v splošnem za velike lenuhe, ki so dobili barantaži in grdi oderuhi, toda zanič za vsako fizično delo in napor. Dan pa je garal kakor ni Janez nikdar delal v svojem življenju! Za borih šest dolarjev dnevne mezde se je vsak dan gnal tako, da je pri-

šel domov telesno ves izčrpan! Janez ni Žid, trdemu delu je vajen, ampak za takšno delo bi se najbrž prav lepo zahvalil, čeprav so dolarji kaj vabljivi! "Hudimana, kaže, da sem se tudi glede Židov grdo motil!" je vzklikal v sebi. "Mislim sem, da med njimi ne dobiš poštenega delavca, tale Jud pa ti gara pod zemljo kakor bi jaz ne tlačnil niti v sanjah! Videti je, da se je prava šola v spoznavanju ljudi šle pričela zame..."

Se bolj pa se je čudil Janez,

ko je spoznal, kako dober in plemenit značaj biva v mladem Židu.

Najprej ga je presenetila čudovito nežna ljubezen do matere, ki mu je bivala v rodni Besarabiji. Koliko nežne ljubezni in prisrčne, otroške udanosti je bilo v njegovih besedah in očeh, kadar je govoril Janezu o svojih materi!

(Dalje prihodnjič)

— Okrog 44 odstotkov kulti-virane zemlje na Filipinih je posejane z rižem.

1896

1944

V BLAG SPOMIN

PETE OBLETNICE ODKAR SMO TAKO NESREČNO IZGUBILI PRELJUBLJENEGA IN NIKDAR POZAB-LJENEGA SOPROGA IN OČETA

Anton Nosan

ki nas je za vedno zapustil dne 28. marca 1944.

Spet spomlad se vzbujal v cvetju, a tako je žalostna za nas, ker nam vzbujal žalostne spomine na Tebe, dragi soprog in oče.

Spomin ločitve prisili tiho solzo v oko, ker pet že mirno počivaš in solnce toplo obseva Tvoj grob, ljubeč spomin na Tebe med nami živi.

Zalujoči ostali:

MARY NOSAN, soproga;

ANTHONY, WILLIAM in JOSEPH, sinovi.

Cleveland, O., 28. marca 1949.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti naznanjamo vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znanec, da je preminul moj dobri soprog ter ljubi oče

Martin Cesnik

previden z svetimi zakramenti zaspal v Gospodu dne 3. februarja 1949. Naš ljubi oče so bili rojeni v Slavini na Notranjskem pri Postojni.

Najlepša hvala našim častitim duhovnikom Rev. Edward Bockhold in Rev. Vincent Grannan za opravljene svete maše, za podelitev svetih zakramentov in za obiske v njegovi bolezni, za kar jim Bog stotero plačaj. Najlepša hvala Rev. Robert Hartman za darovano sv. mašo.

Lepa hvala društvu sv. Alojzija št. 52 KSKJ, ki so darovali za sv. mašo, za venec in za skupno molitev.

Najlepša hvala vsem, ki so darovali za sv. maše in vence.

Lepa hvala bratom Luke Cesnik, Indianapolis, Ind., in bratoma Pavel in John Cesnik, nečakom: Mrs. Frances Gorše in Fred Cesnik, Cleveland, O., za dar in ki so z nami sočustvovali in nas tolažili v našem žalostnem času.

Prisrčna hvala vsem, ki so prišli kropiti in moliti za mir in pokoj njegove duše.

Prav lepa hvala vsem, ki so ga obiskovali ob času njegove bolezni.

Iskrena hvala našim dobrim sosedom Mrs. Pauline Gradiše, Stanfield in Godby družini za vso njihovo požrtvovalnost.

Lepa hvala Mr. Joseph Stevens za vzorno vodstvo pogreba.

Najlepša hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago.

Hvala za vsako najmanjšo stvar vsem, ki so nam jo izkazali v času naše žalosti.

Vsem pa še enkrat naš iskreni: Bog plačaj!

Ti pa, ljubi in nepozabni soprog in oče, počivaj v miru in naj Ti sveti večna luč.

Zalujoči ostali:

ROSE ČESNIK, soproga

PAUL, TONY, MARTIN, PHILIP, sinovi

JULIE, ROSE in MRS. THELMA CONROY, hčere

Ostali so tudi dva vnuka in tri vnukinje

PAVEL, LUKE, in JOHN, bratje

Indianapolis, Indiana, 28. marca 1949.

G. WHISKERS

